

MELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy héra 2 korona.

VIDEKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy héra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
6-hatagos petit sor egyezer 20 fill.
minden következőnél 15 filler.

Nyattér sora 40 filler.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.

József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1901.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

St a u b e r J ó z s e f.

Szerda, május 22.

Mai számunk főbb közleményei:

Vezércikk: Közös ügyek.
A delegátusok a királynál.
A „Turul” — elröpült.
Hajssa egy örült után.
A vasuton hagyott csecsemő.
Magyar szó, magyar nóta.
Az elmaradt golya.
Aradi gazdák Debrecenben.
Akácvirág.
Földarabolt ember.
A főispán sajtópöre.
Tárca: A moly. Irta: Zboray Aladár.
Regény-Csarnok: Dawison bankja. Irta: Treumann József. Fordította: Hevessi Jenő.

Közös-ügyek.

Arad, május 21.

A magyar képviselőház a jövő hó közepéig el van napolva, mert ez időre a delegációknak van átadva a szó. Az osztrák törvényhozás ez idő alatt is dolgozik, mert a delegációk ezuttal Bécsben ülésnek, következőleg a tagokra nézve megvan a lehetőség, hogy mindkét helyen teljesítsék kötelességeiket.

A mi a delegációkat illeti, az talán már nem is megy feltűnés-számba, hogy azokban magyar részről a szélső ellenék egyik árnyalata is képviselve van. Ez már néhány esztendő dolog, a mit csak a másik árnyalat használ fel még mindig fegyverül saját politikai testvérei ellen. A közvélemény nagyobb része egészen természetesen találja az *Ugronék* eljárását, mely a fennálló törvények iránt való tisz-

teletet jelent. Ha egyebekben kivétel nélkül törvényes alapon állanak azok is, a kik ez alappal nem mindenben vannak megbarátkozva, legalább is következetlenség kivételt tenni a delegációval, mely ép oly törvényes intézmény, mint a törvényhozás, melyben pedig a kritikások is részt vesznek, sőt elítélően nyilatkoznak a nemzetiségekről, a melyek pedig csak azt teszik a törvényhozással, a mit ők a delegációval szemben. A törvényességen kívül, az eszélyesség is azt parancsolja, hogy az ellenék fejtse ki minden kínálkozó téren tevékenységét, melynek a delegációkban való előnyös hatása elvitathatlan. Maga *Kossuth* is megmondotta, hogy nagy hiba volt a delegációval szemben az abstinencia.

Egyebeket illetőleg, az idej delegációk legfőleg a nemzetközi politikai és gazdasági kérdésekben nyújthat valami érdekesebbet. Az afrikai és ázsiai háboruk esetleges befolyása az európai nemzetközi viszonyokra; a hármasszövetség jövője és az orosz-francia viszonyok, valamint ezek hatása a mi nemzetközi helyzetünkre; a még mindig kísértő gyarmatpolitika s ezzel kapcsolatban a német és osztrák viziutak felvetésével beálló gazdasági helyzet; a küszöbünkön álló vámszerződés és ezek kapcsolatban a gabonavámokra vonatkozó német törekvések; végül a balkáni viszonyok és a boszniai bosnyák elégtelenségek mind oly kérdések, melyeknek nemcsak felvetésére számíthatunk, hanem többé-kevésbé megszellőztetését és

tárgyalását is szükségesnek tartjuk. A közvélemény mindezek nagyobb részében csak a delegációk révén szerezheti meg azt a tájékozást, melyhez feltétlen joga van s a magyar törvényhozás kiküldöttéinek e joggal szemben köteleességük a teljes tájékoztatásra módot és alkalmat biztosítani.

A közelebb fekvő kérdések közül a hadügyi kiadások szoktak nagyobb figyelmet ébresztetni, fájdalom, rendszerint emlékedésük által. Ezuttal azonban talán abban a kellemes és ritka helyzetben leszünk, hogy az előterjesztések nem követelnek jelentékenyebb új áldozatokat. Legfeljebb egy pár új hadihajó költségeivel leszünk kénytelenek megbarátkozni. Ez azonban bőven elég ahhoz a nyomott közgazdasági helyzethez, mely darab idő óta különösen nálunk tapasztalható. És a melynek enyhítéséhez a hadsereg is köteles minden tőle kitelhető módon hozzájárulni.

Mert igenis rendelkezik ily módokkal. A hadsereg legnagyobb fogyasztóknk, mely mezőgazdaságunk és iparunk hathatósabb táplálója lehet, ha a delegációk a szállításoknál igazságosabb és méltányosabb eljárást követelnek. Mezőgazdáinkat elszigetelik a közvetítők, a kik zsebre vágják a hasznót; kisiparunk hadászati kifogásokkal meglehetősen háttérbe van szorítva. Ezeken mind lehet segíteni részben a kormányzat eddig követett eljárásának módosítása által, részben azzal, ha gazdáink és kisiparosaink a maguk részükről szintén szövetkeznek tömegtermelésre s a

T Á R C A.

A moly.

Irta: Zboray Aladár.

Keő Tamás már egy negyedóraja egy szót sem szólott. Szinte napszámba szivta a cigarettát, egyiket a másik után, míg kebelbarátja, Tar Feri irigylendő flegmával ült vele szemben s halálos nyugalommal szivott egy fekete szivart.

— Akárhogy forgassam is a dolgot — szólt Keő — nincs más ut. El fogom venni.
Tar Feri úgy tett, mintha nem hallotta volna.

— El fogom venni — kiáltotta ingerülten Keő — és ha mindjárt nem tudom, mi történik is.

— Semmi sem fog történni — mondta rendíthetetlen flegmával Tar — csak Keő Tamás elköveti legbolondabb stiklijét.

— Miért? — pattant fel Keő.

— Mert nem való neked a házasság. Arra is egy külön tehetség kell, — mint teszem — az uszónesterséghez. Meg aztán a moly sem való a házasságra.

— Hogy mondtad?

— Pardon: miss, vagy lady, vagy nem tudom micsoda. Ellen Gerryt akartam mondani. De rájárt a szám a molyra, mint a társaság nevezi.

— Most hallom először.

— Az nem változtat a dolgon, sőt neked is be kell ismerned, hogy ez az elnevezés találó. Ismersz-e csöndesebb, igénytelenebb teremtetést, mint ezt az angol leányt. — Nesztelenül jelenik meg, mikor senki sem várná...

— S éppen olyan hajsztát folytatnak rá az asszonyok, lányok, mint a molyra.

— No fiam, nem egészen ok nélkül, mert ez a moly arany moly, minden igénytelensége dacára vagy egy milliót mondhatván magáénak. És hiába, ez a nagy vagyon szédit. — No nem téged, a ki a magad vagyonával sem tudsz mit csinálni, de másokat. En nem konkurárok, nem is tehetem, egy szót sem tudok a nyelvén, de lásd, téged jobban szeretlek, semhogy boldogtalannak akarnálak tudni.

— Pedig ezzel az angol lánnyal nem léssz, nem lehetsz boldog. Nincs szíve, nem tud szeretni, hideg, mint a decemberi kőd, nem való hozzád. — Pedig tudom, neked is el kell egyszer követned azt a klasszikus botlást, a mit házasságnak neveznek, de akkor úgy kell majd magad kirántanod az aférből, hogy feleségül veszel egy ügyes, jukker lányt, a ki együtt járjon veled az életen s ha téged a kedveskedő csufolódás fergeteg urfinak nevezett el, vedd el majd szélvész kisasszonyt, de mit kezdjen egy moly a fergetegben? Ugy jár majd, mint az alpesi

pillangók, — martalékaül esik a gletserbolhákknak.

— Te is azt hiszed hát, hogy Ellen nem szeret?

— Se téged, se mást, talán magát sem, — mert egyáltalán nem tud szeretni.

— En pedig szavamra mondom, hogy vagy megszeret s a feleségem lesz, vagy úgy segíjlen, főbe lövöm magam.

— Ugyan ne bomolj! — Ha úgy érezed, hogy mint valami ócska bundába, moly esett a szivedbe, — poroltasd ki pajtás valami villamos svindlernél, szerelem ellen minden kura jó.

Keő Tamás vállat vont s azután kérdezte:

— Jösz Nandine-ékhoz?

— Köszönöm, én a teát rum, cukor és flirt nélkül szeretem.

Keő Tamás nem válaszolt a csipős megjegyzésre, szó nélkül felöltözött s ment az unokahúgához, Kerecskey Nandinehoz, ahol Ellen Gerry lakott.

Utközben még egyszer elgondolta mindazt, a mit Tar Feri beszélt s mire a Kerecskey-palota elé ért, el volt szánva reá, hogy ma határoz sorsa felett. Nem kerülgeti sokáig a dolgot, nekivág egyenesen.

Nandinénál, mint rendesen, ma is nagy társaság verődött össze öt óra tájban. A kék szalonban meg sem fértek, kénytelen volt egypár ember a rózsaszín szobába vonulni, s

hadi kormányzat igényeinek lehető kielégítésére törekednek.

Én kivül ott van a lekötött munkás-kéz lehető fölzsabadtatásának, gyümölcsöztesítésének kérdése. Itt két mód áll rendelkezésre. Egyik a szolgálati idő leszállítása, másik a mezei munka idején való szabadságolás, melyet újabb az erd. gazdasági egyesület mozgalma hozott felszínre. Az első nehezebb, mert nemzetközi vonatkozásai vannak; a második könnyebb, mert csak tőlünk függ. Hasznos dolgot cselekszik, a ki a delegációban mindezt szóvá teszi és érleli.

Általában a delegációk intézményét nemcsak arra valónak tartjuk, hogy némelyek a közjogi rendszer népszerűtlenségére használják s úgy tüntessék föl, mint terheink fokozásának tényezőjét. Ha a delegációk hiven és lelkiismeretesen teljesítik kötelességeiket, a közvélemény rendre kénytelen lesz belátni, hogy onnan bizony sok jó is származhatik. Ez áll nemcsak politikai értelemben, államiségünk kidomborítását illetően; hanem közgazdasági értelemben is, jogos anyagi érdekeink határainak kellő kitolására vonatkozólag. Eddig még az ellenzéken is inkább csak az elsőre fektettek súlyt; de újabb mind nyilvánvalóbbá lesz a másodikkal jelentősége is. (K.)

A delegátusok a királynál.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, május 21

Bécsből táviratozzák lapunknak: A közügyek tárgyalására kiküldött magyar országos bizottság tagjait ma déli 12 órakor fogadta ő Felsőge. A delegátusok, kik legnagyobb részét diszmagyarban jelentek meg és itt-ott tarkították a képet egy-egy egyenruha és *Brankovics* patriárka talárja, 11 órakor a magyar delegáció helyiségében gyülekeztek össze, a hol *Szapáry* Gyula gróf megismertette a delegátusokkal ő Felsőgehez intézendő beszédének szövegét. A delegátusok ezután kocsin az udvari várakba hajtottak, a hol előbb a márványteremben gyülekeztek össze; onnan azután teljes számban átvonultak a belső titkos tanácsosok termébe, ahol a trón előtt félkörben foglaltak állást.

Erre *Andrássy* Aladár gróf főkamarsmester jelentést tett ő Felsőge nek, a ki a terembe jött és az ajtótól jobbra levő emelvényen, a trónszék előtt, állapotodott meg, *Szapáry* Gyula gróf, a magyar delegáció elnöke, a következő beszédet intézte ő Felsőgehez:

Felsőges Császár és Apostoli Király!

Legkegyelmesebb Urunk!

Felsőged legmagasabb meghívására gyílt egybe ezen országos bizottság, hogy az 1867: XII. tc. által körülírt feladatát teljesítse; munkálkodásunk megkezdése előtt legelső kötelességünknek ismertük, Felsőged előtt hódolatlunk kifejezésére megjelenni.

Az országos bizottság tagjai, kik ma Felsőged előtt megjelennek, legnagyobb részben már több éven át tagjai az országos bizottságnak s ezen körülményben biztosítékát találhatja Felsőged annak, hogy ezen bizottság ugyanazon irányt fogja követni, melyet az előző bizottságok követtek.

Az érzelmeik, melyek bennünket vezérrelnek, nem lehetnek mások, mint tántoríthatatlan hódolatteljes ragaszkodás Felsőged magas személyéhez, feltétlen ragaszkodás hazánk alkotmányához, melynek Felsőged legbiztosabb őre, tiszteletbentartása azon közjogi kapcsolatnak, mely hazánk és Felsőged többi királyságai és országai között fennáll és szigorú megtartása azon hatáskörnek, melyet a törvény ezen bizottság részére megállapít.

Nagy érdeklődéssel várjuk Felsőged kormányának előterjesztését a külügyi helyzetről és reméljük, hogy azon bonyodalmak, melyek Európától távol, a világ két különböző részén felmerültek, az európai hatalmasságok között fennálló egyetértést meg nem zavarják, mert közös érdeke Európa minden államának a béke fentartása, hogy ennek oltalma alatt minden állam saját belügyeivel foglalkozhassék, még pedig az általános kultúra terjesztésével és az anyagi érdekek gondozásával.

Külpolitikánk egyik sarkköve a két évtizednél tovább fennálló *hármasszövetség*, mely az európai béke legbiztosabb záloga. Ezen, érdekeinknek annyi év óta megfelelő szövetség hazánkban mély gyökeret vert és óhajtjuk, hogy úgy Németország, mint Olaszország népei oly jóindulattal viseltessenek irányunkban, mint a milyennel mi viseltetünk ezen két nemzet iránt.

Külpolitikánk másik sarkköve keleten a status quo fentartása, mely saját érdekeink kielégítése mellett biztosítja a jó viszonyt a szomszéd orosz birodalommal. Az ezen két nagyhatalom közt fennálló jó viszony legbiz-

tosabb záloga a keleti államok fejlődésének és felvirágzásának.

Az európai béke fenntartása iránt elterjedt általános kívánság mellett a hadviselésben használt eszközök folytonos tökéletesedése és az általános fegyverzés, melyet minden állam követ, nagy pénzbeli áldozatokat ró évenként ezen monarchia két államára. Saját érdekünk és biztonságunk megkívánja, hogy azon eszközöket, amelyek nemzetközi politikánk érvényesítésére szükségesek, meg ne tagadjuk. De épp oly kötelességünk hazánk súlyos anyagi helyzetét szemlélve nem téveszteni. Reméljük, hogy ezen két szempont figyelembevételével megkönynyítik Felsőged kormányának előterjesztései: mi pedig biztosítjuk Felsőgedet, hogy, mint máskor, úgy ez alkalommal is, a legnagyobb lelkiismeretességgel fogjuk ezen előterjesztéseket tárgyalni. De mielőtt munkálkodásunkat megkezdjük, azon érzelmenek akarunk kifejezést adni, amely nemcsak ezen országos bizottságnak, nemcsak küldöinknek, a törvényhozás két házának, hanem az egész nemzetnek osztatlan érzelme, hogy az Egek hatalmas ura távolítsa el Felsőgedtől minden but és gondot, adjon Felsőgednek kitartást és teljes erőt fontos uralkodói teendői elintézésére és Felsőged népei érdekében folytatott munkásságának némi jutalmát nyerje azon hódolatteljes ragaszkodásban, mely Felsőged magas személyét környezi, mely érzelmektől áthatva, szívünk mélyéből azt kívánjuk, hogy az Isten Felsőgedet sokáig éltesse. (Lelkes éljénezés.)

Ő felsége a király a magyar delegáció elnökének üdvözlő soraira a következőképp válaszolt:

Hü ragaszkodásuk kifejezését, melyet elnökük előttem tolmácsolt, őszinte megelégedéssel hallottam: végyék érte meleg köszönetemet.

Drága szövetségeseim, *Olaszország királya*, valamint *Anglia királynéja* ő Felsőge nek az országos bizottság utolsó üléséze óta bekövetkezett elhunyna mélyen megsomorított.

Ezuttal is különös megelégedéssel utalhatok a velünk szövetkezett birodalmakkal változatlanul fennálló szívélyes, valamint azon bizalomteljes és minden irányban barátságos viszonyra, melyben az összes hatalmakkal vagyunk és ezen örömdetes politikai helyzetből a béke további fentartására jogosult reményt meríthetünk.

Az elmúlt év óta *Kínában* felmerült zavarok a hatalmak egyetértő közbelépését

mert a szoba rózsaszín volt, természetesen a fiatalság vonult oda s meglehetősen unatkozott, mert a vendégkisasszony kedvéért az angol törögették sok buzgósággal, de kevés eredménnyel.

Szinte föllélekzettek, amikor Keő belépett. Nem is igen törték magukat most már az angol nyelvvel. — Keő majd elmulatattja a Molyt. Most már igazán hallotta is Keő Tamás ezt a gunyvetet. — Minden sarokból, minden félig hallott szóból ez hangzott feléje és komolyan vizsgáltni kezdte az angol lányt.

Az ült nyugodtan, látszólag érzékellenül s alig látszott észrevenni, mint szállingóznak ki a szobából, mintha csak összebeszéltek volna, hogy magára hagyják Keő Tamással.

Tamás talán észre sem vette. Nézte a leány nagy, mélyseges fekete szeméit, s úgy látta, hogy azoknak a szemeknek a mélyén emésztő tűz lángol. Kissé markánsan metszett szája végtelen jószágot hirdetett, míg mozgékony, finom szájszögletei értelmességet árultak el. Es mentül jobban elmerült a finom arc nézésében, annál inkább meggyőződött arról, hogy annak a látszólag oly nyugodt, — üde arcnak minden vonása él, — csak hogy ez az életleheletszerű rezdülésekben nyilatkozik meg.

— Ma ön szóval — csendült meg szelíden Ellen hangja — pedig mindig ön az, aki ezt szememre veti.

Keő Tamás hirtelen körülnézett s akkor

látta meg, hogy egyedül vannak, s hirtelen megszólalt:

— Mondja, mit tart rólam? Kérem mondja meg őszintén.

— Azt mondják, könnyelmű és léha.

— És ön ezt hiszi is rólam?

— Ugy hiszem, hogy ön tényleg könnyelmű.

— És megvet érette?

— A könnyelműség inkább gyöngeség, mint bűn.

— Oh a könnyelműség — sóhajtott Keő — nem is tudják, nem is hiszik, mi az. A könnyelműség, a tisztaság, az élet! Élni mindig a percben, nem nyugózva a múlt bilincseitől, nem rémitve a jövő fenyegetéseitől, megbecsülni a má, az a könnyelműség, mint maguk nevezik.

— Onnek ez a múlt és jövő megvetése a tisztaság?

— Oh hát van-e múltja, van-e jövője a harmatnak, nem-e a tisztaság maga. Ilyen harmat a könnyelműség, a szó nemes értelmében. Róza kelyhében szunnyad és nem fertőzi meg a rózsát. — Hígyjen nekem Ellen. — Nem gyöngeség, nem bűn az, amit maga könnyelműségnek mond. Valamely idealizmus inkább. Vagy tud-e szeretni más, mint az ilyen könnyelműek?

— Nem szerelem az, amit a maga fajták éreznek, csupán föllángolás.

— Föllángolás! — kiáltott fel hevesen Keő.

— Az, — mondja nyugodtan a leány. —

Nem azért kell, mert szeretem, de azért, hogy szeretni tudjam. — Talán furcsának tűnik fel önnek, hogy ilyen szokimondással beszéllek a szerelemről. Azt tapasztaltam, hogy a maga fajta férfiak annyira tudnak vágyakozni a nő után, hogy nem érnek rá megszeretni.

Keő Tamás figyelmesen nézte a leányt, akinek könnyű pir futott az arcára, s akinek rózsás orcimpái reszkettek, mint a rózsza-szirom, ha a szellő játszik vele.

— Maga vádol engem, hogy nem tudok szeretni — kezdte aztán halkán — maga, akinek szíve nincs, aki nem is sejti mit tesz szeretni. Reszketni egy szent örületben, szenvedni egy pókháló-szál ütésétől, megrémülni egy ködfoszlánytól, kísértetet látni nappal, napot éjjel s meghalni akarni — mert boldogságra vágyunk — ez a szerelem, édes Ellen!

A leány csak gyöngéden intett nemet a fejével.

— Szenvedni — ez a szerelem. Molylyá változni.

Keő ijedten nézett reá.

— Tudja, hogy így nevezik?

— Kit?

— Bocsásson meg, de én is csak ma hallottam.

A leány egyszerre mosolyogni kezdett.

— Moly? Nem is rossz elnevezés. Pílangó, — amely nem száll a virágra, amely nem lesi a tavaszt, nem imádja a verőfényt. Hirtelen fölkacagott.

követelték ottani képviselőik és hozzátartozóik védelmére; de nem kevésbé azon célra is, hogy ama birodalomban rendezett állapotok helyreállítása lehetővé tétessék. A mi részvételünk ezen együttes fellépésben elejétől fogva azon határokhöz volt szabva, melyeket egyfelől a monarchia nagyhatalmi állása, másrészt ottani érdekeink aránylag csekély terjedelme számunkra kijelölt.

Hadügyi kormányzatom, mint előterjesztései mutatják, a jövő évre a legszűkebbre szorította igényeit. Az új tüzérségi anyag létesítésére célzó kísérletek még folyamatban vannak.

Bosznia és Hercegovina közigazgatásuk költségeit, mint eddigé, saját bevételeikből fogják fedezni.

Bizva azon hazafias belátásban, melylyel Önök feladatuk megoldásához hozzálátnak, tanácskozásainknak üdvös sikert kívánok és szívből üdvözlöm Önöket. (Eljenzés.)

Ő felsége ezután cerclét tartott, melyen a delegáció valamennyi tagját megszólítással tüntette ki. Különösen hosszasan beszélgetett Széll Kálmán miniszterelnökkel, Szapáry Gyula gróffal és Szilágyi Dezsővel, a delegáció alelnökével. Majd Tisza Kálmánnal szorított kezet s hosszabb ideig társalgott vele. Tisza István gróffal folytatott beszélgetésében az összeférhetlenségi törvényjavaslat iránt érdeklődött a Felsőház. Bohus Zsigmond báróval családvi viszonyairól, Hieronymi Károlylyal pedig a hadügyi költségvetésről beszélgetett a király. Ő felsége déli 1 órakor az osztrák delegációt fogadta.

TÁVIRATOK.

Osztrák urakháza.

Bécs, máj. 21. Az urakházának legközelebbi ülése május 25-én lesz. Napirend: a tengerész-rendtartás második olvasása, a községi közvetítő hivatalokról szóló törvény második olvasása, a szesadó-törvény második olvasása, 15 tagu vasutügyi bizottság választása.

A végnélküli háború.

Fokváros, máj. 21. A hadműveletekről szóló hivatalos jelentésben a Fokgyarmat-

ba behatolt bur erősítések számát 800 emberre teszik. Seeper komandója még mindig a Graafreinet és Sommerset East közötti vidéken a hegyek közt van, a hol erősen szorongatják. A komandó hír szerint 100 emberre olvadt össze. A gyarmati csapatok három kisebb osztaga egy összeszeütkezés alkalmával törbe esett. Egy újabban felmerült komandó vezérét megsebesítették és elfogták. A burok összes vesztesége április havában 105 halott, 118 sebesült, azonkívül 2193 fogságba esett vagy megadta magát.

London, máj. 21. Kitchener lord táviratozza Pretóriából: A különböző csapatosztályok jelentései szerint a múlt héten 19 bur elesett, 14 megsebesült és 238 fogságba esett, 71 bur önként megadta magát, 212 fegyvert, 105.000 töltényt, 286 kocsit és számos lovat zsákmányul ejtettek.

A „Turul” — elröpült.

(Mégsebesült aradi cégtábla.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, május 21.

A mödlingi cipőgyár magyarországi visszaélései, a melyeket véletlenül a szegedi iparhatóság pattantott ki, egyre nagyobb megbotránkozást keltenek országszerte s hatóságaink legnagyobb szigorral lépnek fel a „Turul” madár ellen, a melyről kisért, hogy nem annyira turul, mint magyar bőrbe bujtatott, csunya, utálatos kétféjű sas.

A hirhedtté vált „Turul” Aradon is nyitott fióközletet. Azaz, hogy fenn volt ez a fiók, csak a régi mödlingi cégtáblára szegeztek rá egy fehér lepedőt s erre rápingáltak nagy fekete betűkkel a „Turul” szót. Ott ékeskedett ez az új cég az Andrássy-téren és nem is tűnt szembe senkinek, hogy létezik, egész addig, míg a „Turul” ügye országos botránnyá nem nőtt a szubvencióra való halászat miatt.

A „Turul” aradi bizományosának dicséretére legyen mondva, ő nem igen titkolta a cég mödlingi eredetét. A „Turul” temesvári cipőgyár alá oda pingáltatta egész őszintén, hogy: *Ézelélt mödlingi cipőraktár.* És csodálatos, mégsem Aradon jöttek rá arra, hogy a „Turul” és a mödlingi egy és ugyanazon cég, nálunk, hol ezt a cégtábla is nyíltan elárulta, hanem Sze-

szánt erő és büszke öntudat. Szinte paskolta a habokat és sugárzó szemekkel hagyta el egymásután versenytársait. Szinte megdőbent a nézőközönség. Ilyen finisht nem látott soha. Alig háromszáz ölnyire a célpont előtt állott versenybe s pár pillanat alatt rivalgva fogadta a versenybíró.

— Gypsi girinek hívták a csónakját, a háromszinü válszalag röpködött utána. . . . Én én megfogadtam, hogy nem felejtem el soha. Tíz-négy éves voltam akkor. . . .

Keő Tamás szinte megdermedten hallgatta a fiatal leány beszédét. Ellen folytatta.

— Hat hónapja, hogy megtudtam, — ki ki volt a győztes hét évvel ezelőtt, s hol van hazája.

— Ellen! — kiáltja Keő, aki eddig nem merte hinni, hogy az ő híres győzelmét meséli e leány — Ellen.

A moly átszellemült arccal folytatta: — Mert tudtam, hogy bárha nem ismer, vár reám. . . .

— Ellen!

— Vár reám és szeret.

— Oh tudsz hát szeretni! — rebegi boldogan Keő.

— Molylyá változtam éretted, amelyről nem tudják, hogy születik. Egyszer csak itt van, repül, megvillan, mint a napsugár. . . .

— Mint a napsugár — sóhajtja Keő s szívére öleli a leányt.

geden, a hol pedig ugyancsak titkolta hangzatos cégér valódi mibenlétét.

Az országosan megindított mozgalom következtében — melyről alább részletesebben szönlünk — a Turul aradi üzletéről ma este szép csöndben levették az új címet s megmaradt ott a régi felírás, így:

Mödlingi cipőgyár.
Fränkel Alfréd.

„Turul” tehát nincs már Aradon — egyszerűen elrepült a hangzatos cégérül felhasznált, de hirtelen leleplezett madár.

Mint Kolozsvárról írják, ott még mindig nagy a feháborodás a Turul osztrák cipőraktár szubvencionált és adómentes raktára miatt. A cipészek és csizmadia iparüzlettel foglalkozók a miatt vannak elkeseredve, mert e raktár létesítése ellen ök is is felirtak még a múlt évben. Kérték a múlt nyáron a kereskedelemügyi miniszteriumot, hogy ne engedje az egyes városokban raktárak felállítását, hanem csak annyi jogot adjon a németnek, hogy a gyárilag elkészített cipőket a kereskedőknek eladhassa. — Erre még választ sem kaptak a cipészek.

Válasz helyett az a felelet jött, hogy a Turul madarat kipécézték a főtéren egy nagyobb raktár fölé, a raktárban nemcsak osztrák készítményt árultak adómentesen, hanem felhasználva az adó és közterhek alóli mentességet, öt munkással dolgoztatott is, készítvén új cipőket és javításokat, kárára a terhes adó alatt nyögő szegényebb kolozsvári iparosoknak. Ezt a cipőraktárt most okkal-móddal kibozírozzák Kolozsvárról.

A Turul nemrégiben Nagyváradon is fióközletet állított föl a Bémer-téren, „Temesvári Turul, magyar cipőgyár” hangzatos cég alatt. Miután a gyár visszaélései nyilvánvalóvá lettek, a nagyváradi ipartestület gyűlést tartott, amelyen elhatározták, hogy följelentést tesznek a „Turul” ellen. A följelentést meg is tették s elmondották abban, hogy az üzlet hamis cég alatt idegen, Mödlingben készült gyármányt árusít.

A följelentés folytán Gerő Ármin, Nagyvárad főkapitánya, tegnap délelőtt kiküldte Giraud Árpád alkaptányt, hogy a nyomozást ejtse meg. Giraud alkaptány Bertsey György ipartestületi elnökkel meg is jelent a helyszínén a nyomozás eszközölése végett. A nyomozás folyamán megállapították, hogy Aranyi Albert, a temesvári Turul cég bizományosa, a cég nagyváradi vezetője, tényleg Mödlingben készült gyármányokat árusít, jöllehet a „Temesvári Turul magyar cipőgyár” céget használja. — A nyomozás emez eredményéhez képest a rendőrség Aranyi Albert cégvezető és a temesvári cégtulajdonos: Fränkel Alfréd ellen az eljárást megindította.

A temesvári cipész-iparosok tegnap Reissinger Károly elnöklete alatt tanácskozásra gyűltek össze, hogy állást foglaljanak a „Turul” cipőgyár ellen. A gyűlésen elhatározták, hogy küldöttségileg megkérik a polgármestert, hogy más városok mintájára rendelje el, hogy a temesvári fióközletekről is levétessék a mostani cégtábla s hogy a mödlingi gyár a Turulmadár védjegy használatától eltiltassék. A küldöttséget ma délelőtt a polgármester távolléte miatt helyettese: Geml József főjegyző fogadta, aki megígérte, hogy az ügyet az iparhatóság-hoz fogja áttenni véleményezés végett.

Ezek után nincs okunk abban kételkedni, hogy a „Turul” aradi üzletéről hivatalos felszólításra vették le a hangzatos cégtáblát.

— Oh, mennyire nem ismernek engem, mennyire félreismernek.

Most már határozottan kipirult az arca. Szemei villogtak, ajka rémegett s kobele hullámzott.

— Én volnék moly, aki nem tudtam megmaradni az én szürke hazámban, mert nem tudtam nélkülözni a verőfényt?

— A verőfényt — ismételte gépiesen Keő — van-e verőfényt a nő számára, a mely nem egy férfiszívöl árad? Ha szeretné a verőfényt, ha gyönyörűsége volna a felé áradó melegből, — meg kellett volna éreznie azt a rajongó szerelmet, a melylyel körülveszem. Mert szeretem, Eilen — Szeretem vágyam egész tüzével, szívem minden melegével, oh, mert szeretem vágy nélkül nem élhet a szívben.

A leány lesütötte szemét s nem válaszolt.

— Hát egy szava sincs? — esdekelt Keő.

Gerry Ellen, mintha magának mondaná, csöndesen szólalt meg. Hangja halkan csengett, mint a szeliden csördülöl ér.

— A nagy regattán voltunk. Oxford szorított, de a cambridgeiek nem hagyták magukat. Már-már fölharsant a hurrá, amely Cambridget győztesként üdvözölje, amikor az oxfordiak közül kivált egy karcu skiff. Hatalmas, mélyre járó evezőcsapások röpitették előre, nem is uszott, röpült a habokon.

— Egy egészen fiatal ember ült benne. Más fajta, mint a többiek. Széles vállain hatalmas fej. Mélyen fekvöl fekete szemeiben el-

SZÍNHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Szerda: Bába, operette.
Csütörtök: Coriolanus, dráma. Beregi Oszkár vendégfelleptével.
Péntek: Delila, szimű. Beregi Oszkár vendégfelleptével.
Szombat: Fenegyerek, bohózat.

A tücsök.

— Május 21. —

A középkori lovagjátékok bemutatása alkalmával a vívómester egy hölgygel viaskodva udvariasan megverette magát a hölgytől. Ez troubadour-jellem, a középkor egyik legszebb vonása, a hölgytisztélet egyik kedves megnyilatkozása.

Ennek pendantjául kell tekintenünk a mai „Tücsök” előadást is, amikor Beregi Oszkár, a vendégművész udvariasan odanyújtja a pálmát partnerének, Tomcsányi Russinak, szerényen visszavonul és átadja a dicsőség terét neki.

Landry igen kedves szerep, Beregi benne jellegzetes alakot mutat be, de inkább csak arra jó, hogy Fanchon általa is még jobban jusson előtérbe. Tomcsányi Russi csakugyan központi volt a mai előadásnak, értelmes, kedves játékával hosszan tartó zajos tapsokat aratott.

A kis számu közönség az előadás menetét nagy érdeklődéssel követte. A kisebb szerepekben Menszáros Margit, Tolnayné, Bács, Szadai, Szőke foglalatoskodtak és emelték az előadás sikerét.

* Coriolanus. Shakespearenek ez a hatalmas erejű tragédiája, melyen a tanulóifjúságnak a műfaj szabályait magyarázzák az iskolákban, igen régen nem került színre a mi színpadunkon. Annál érdekesebb a csütörtöki előadás, melyben Beregi Oszkár játsza a címszerepet. Leszkay igazgató erre az előadásra is megadta a rendes kedvezményen kívül az ifjúságnak azt a kiváltságot, hogy a földszinti koronás helyekre iskolai igazolvánnyal 80 fillérért válthat jegyet. Coriolanus előadása is fél nyolckor kezdődik. A mozgalmas jeleneteiben is megragadó darabból naponkint szorgalmasan folynak a prókák.

* Bihari Akos tegnap Nagyváradon vendégszerepelt az Ocskay brigadéros címszerepében. A nagyváradai kritika Bihari játékáról többek között következőket írja: Bihari úde fiatalsggal, nemes tüzzel, bár kissé patetikusan adta szerepét, a melyet teljességgel megérthetővé tudott tenni, s a melynek apró részleteit is gazdag színekkel ruházta föl, olyannyira, hogy szinte kápráztattak is az új színek, amiket az ő szilaj temperamentuma váltott ki. A sűrűvérü hadverő, makacs kuruc erőszakos, mégis gyöngye ellentétes jellemét, igen világosan, átlátszóan tüntette föl. Nagyon tetszett az első felvonásban Ilonával való szenvedélyes jelenése, a melynek a hatása megrázó volt, pompás volt a harmadik felvonásbeli jelenete Rákóczy kamarásával, az utolsó felvonásban pedig elejétől végig lekötötte a figyelmet egyéniségének erejével.

* Színházi meglepetés. A budapesti Vigszínház színpadán tegnap a legvidámabban folyt az angol operettársulat próbája a New-York szépeből, mikor a Magyar Színház egy megbízott embere jelent meg a színháznál a következő üzenettel:

— A Magyar Színház csak abban az esetben engedi meg, hogy az angol operettársulat a Vigszínházban előadja a New-York szépe, ha a színház minden előadás után tíz százalék tantiémet fizet a Magyar Színháznak.

A Vigszínház igazgatója, akinek ezt az üzenetet átadták, egy kicsit meg volt lepelve. De csak egy kicsit, mert a következő pillanatban a zsebébe nyult és kihuzta belőle a New-York szépe két szerzőjének, Hugh Morton-nak és Gustave Kerker-nek a szerződését, amelyben az operett előadási jogát a Vigszínháznak átengedik.

— Ehhez a szerződéshez még csak azt jegyzem meg, — mondta az igazgató teljesen magához térve a meglepetésből, — hogy az operettet nálunk maga az itt lévő szerző, Kerker dirigálja.

A Magyar színház embere azonban makacsul

megmaradt az üzenetnél és olyasmit emlegetett, hogy ha a színház nem fizeti a követelt tantiémet, akkor a Magyar Színház igazgatósága így meg úgy fog eljárni. Olyasmivel ijeszgetett, hogy betiltják az előadást. A dolog valahogy a fülébe menő a New-York szépe szerzőjének, Kerkernek.

— Mit? Valaki tantiémet követel az én operettem után? — kérdezte meglepetéssel. — Kicsoda? — Az a színház, amelyben előadták a New-York szépe.

Kerker nagy szemeket meresztett: — Az én operettemet előadták Budapesten? Hol?

— A Magyar Színházban.
— Ah! . . . En soha egy krajcár tantiémet nem kaptam a New-York szépe budapesti előadásai után.

Elmondták aztán az angol zeneszerzőnek, hogy az operettjét közel hetvenszer adták s Kerker nyomban kijelentette, hogy be fogja pörölni a Magyar Színházat a New-York szépe összes előadásai után neki járó tantiémekért. Es így a legnagyobb meglepetés ebben a kis tantiém-ügyben a Magyar Színház famózus igazgatóságát fogja érni.

Hajsza egy örült után.

(Petrovits Istvánt elfogták.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, május 21.

Petrovits István rovott multu betörő, ki több éve volt a lipótmezei tébolydában, a mult héten onnan elsökött és egy óbudai lakos ágya alatt találták meg. Akkor a letartóztatott embert persze újra az örültek házába vitték, honnan a napokban ismételten sikerült neki elsökni.

A mult hétfőn este 11 órakor Ó-Budán Balló István rendőr fölismerte a Kiskorona utcában Petrovicsot és le akarta tartóztatni. Petrovics ekkor kabátját levette, futásnak eredt, majd hirtelen megállva háromszor ráöltött az őt üldöző rendőrré s aztán eltűnt az utca sötétjében. A golyók ugyan szerencsére nem találtak, de egy örült kezében, — a ki már egy rendőrt a multban agyonlőtt — nagy veszedelmeket rejthetett az a revolver.

Hosszu hajsza után ma végre sikerült Petrovicsot nagy nehezen elfogni. Ma történt elfogatása ismét revolver lövések között ment végbe, úgy látszik ez a mániája Petrovicsnak. Csak hogy ma eredményen lövöldözött a két várost állandó rettegésben tartó veszedelmes örült, mennyiben üldözői egyikét sikerült neki megsebesíteni.

Petrovics elfogatásáról budapesti tudósítónk a következőket távirja:

Eddig még egy gonosztevő sem adott annyi munkát a rendőrségnek, mint Petrovics József, aki Antal lovasrendőrnek a gyilkosa. Ahányszor elfogták, annyiszor megszökött. Legutóbb hatodszor ugrott meg a lipótmezei tébolydából. azóta Ó-Buda és Uj-pest népe valóságos rettegésben élt. Nem tudta senki, hol és mikor csinál valami gaztetet az elvetemült gonosztevő, és a lakosság maga is azon volt, hogy mielőbb a rendőrség kezébe kerüljön az örült.

Ma reggel az ujpesti hajógyár munkásai észrevették, hogy Ó-Buda felől egy ember ladikon iparkodik a Szunyogszigetre. Egyik munkás megismerte a csolnakázó emberben Petrovicsot. Rögtön lármát csapott.

— Ott van Petrovics!

A hajógyár munkásai erre csolnakba ültek s üldözni kezdték Petrovicsot, aki észrevéve a hajsztát, gyorsabban evezett s el is érte a Szunyogszigetet. Amint partra ért, futni kezdett. Üldözői utána, de nem tudták elérni. Petrovics a hidon keresztül Ujpestre ért, ahol már többen észrevették a hajsztát és az örült elé kerültek. Ez azonban forgópisztolyt rántott elő és elkeseredetten lövöldözött jobbra balra. Egy golyó üldözői közül egyet meg is sebesített.

Amikor elfogyott a töltenye, Nehmann István és Szalay rendőrök leteperték, összekötözték és úgy vitték be a hatszor megszökött gonosztevőt az ujpesti kapitányságra.

Az örült elfogatása valóságos eseményt képez Ujpesten és Ó-Budán.

A vasuton hagyott csecsemő.

(Gyermekcsempészés a szerb királyi udvarhoz.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, május 21.

Lapunk tegnapelőtti számában közöltük, hogy Belgrádban egy elegánsan öltözött fiatal hölgy egy három hónaposnak látszó leány-csecsemőt hagyott a belgrád-budapesti személyvonaton. A szabadkai forgalmi főnökség ebben az ügyben az eltűnt fiatal hölgy köröztetését kérte a belgrádi és zimonyi rendőrségtől. A csecsemőt addig is, míg az ügy eldül, a batajncai állomás-előjáró családja tartja magánál.

Ebben az ügyben lapunkkal Zimonyból a következő szenzációs tudósítást közlik:

F. hó 16-án délelőtt a város egyik külvárosi fogadójába elegánsan öltözött fiatal hölgy érkezett bérkocsin és szobát kért. A hölgy, a ki minden podgyász nélkül jött a fogadóba, rögtön szobájába tért és megerkezése után félóráig bezárkózva maradt.

Azután ebédet hozatott föl magának a szobába és miután azt elköltötte, bérkocsit rendelt, hogy mint monda, a városba sétára meheszen. Számláját kifizetve, egy bérkocsin csakugyan el is indult. Alig mult egy negyedóra a fiatal hölgy távozása után, a rendőrség két altisztje lépett a fogadóba és a nő után kérdezősködtek. Megmondták, hogy kikocsizott.

A rendőrök a gyermek-kitevő hölgyet a Belgrádba vezető uton haladó bérkocsiban délután 4 órakor elcsipték és beszállították a rendőrségre.

Kihallgatásakor azt a hihetetlenül hangzó vallomást tette, hogy őt egy, a szerb királyi udvarhoz közel álló, előkelő hölgy biztatta, hogy csecsemőjét a konakban fogja elhelyezni.

Szerdán azonban — így vallotta a nő — midőn Sztjegirev orosz udvari orvos Belgrádba érkezett, az előkelő nő fölkereste őt és kijelentette, hogy gyermekére nincs szüksége, sőt minden ígért anyagi segítséget megtagadott tőle.

— En a gyermeket csak dajkaságban tartottam magamnál, mert az anyja — egy gyümölcs-árusnő — a szülesskor meghalt; mikor az az előkelő urnő így cserbenhagyott, kétségbeesésemben szabadulni akartam a gyermek-től. Jegyet váltottam Budapestig; de mikor a kalauz tőlem a kupéból távozott, magam is a gyermeket a fülkében hagyva, Zimonyi külváros állomáson észrevétlen kiszálltam és a bérkocsin Belgrádba akartam visszatérni.

A rendőrség nyomban értesítette a belgrádi rendőrséget és nőt, aki magát Miljinkovic Zora, 39 éves, belgrádi lakos, szülésznőnek vallja, egyelőre fogságba helyezte.

MULATSÁGOK.

(=) Majális Draucan. A drauci ifjuság vásárnap, e hó 18-án sikerült majális rendezett özv. Dániel Józsefné erdejében. A délutáni majális táncmulatság követte este a táncteremben; ebből is látható, hogy milyen jó hangulatban folyt el a mulatság, melyen a következő hölgyek vettek részt:

Asszonyok: Gregus Józsefné, Grósz Pálné, Fericán Jánosné (Agris), özv. Irsai Hermanné (Arany-ág), Lóvi N. né (Muszka), Fischer Kálmáné, Traub Kálmáné, özv. Kiszely Béláné, Muzsay Gézané, Muzsay Sándorné, Volf Adolfné, Vihol Lipiné.

Leányok: Grósz Annuska, Grósz Ella, Gregus Vilma (Agris), Irsai Gizella (Aranyág), Lóvi Elvira (Muszka), Vogel Gizella, Fischer Annuska, Traub Hona, Traub Gizella, Volf Irén, Muzsai Klára, Vihol Piroska, Vihol Margit.

Magyar szó, magyar nóta.

— És egy német beadvány. —

Arad, május 21.

Három tudósítás fekszik előttünk. Az első kettő arról ad számot, hogy az erdélyi román-ság még mindig garázdálkodik mindazzal, a mi magyar, — a harmadik pedig azt az örvendetes jelenséget hozza hírül, hogy Budapest székes-főváros tanácsa nemcsak kimondotta, de szigoruan meg is tartatja azon határozatát, hogy nem magyar nyelven beadott ügyiratokat nem vesz figyelembe.

Álljon itt a három tudósítás. Nem kell azokhoz kommentár egy szó sem.

I.

Az elmúlt héten Balogh Sándor kolozsvár-megyei kir. segédtanfelügyelő Tóttelke oláh községbe szállt ki, iskolalátogatás céljából. Az oláh iskolát félig bedölvé és zárva találta s a tanító felvilágosítása szerint épen aznap tartották felépítésére az árlejtést. Mivel azonban eddig volt benne oktatás, Balogh intézkedett, hogy hívják össze a tanulókat, hadd kérdezze ki őket.

A gyerekek lassan szállingózni kezdtek az iskola felé s velük együtt odaérkezett Lung John oláh iskolaszéki tag is. Rögtön odalépett a segédtanfelügyelőhöz, — a ki valami rendeleket osztott ki — és provokáló hangon kiabálni kezdte:

— Hogy mer ön itt, egy román faluban magyarul beszélni? Megtiltom, hogy akárhé is magyarul szóljon.

Balogh nem vesztette el a higgadságát erre az arcátlanságra, hanem nyugodtan feltele vissza:

— Én állami tisztviselő vagyok s öntől nem fogadok el oktatásokat.

A garázda oláh most még nagyobb dühbe jött:

— Mit törődöm én a magyar állammal! Itt mi, oláhok vagyunk az urak és önnek semköze sincs hozzánk. És figyelmeztetem, ha a tanulóktól valamit magyarul merészel kérdezni; akkor velem gyűl meg a baja . . .

Balogh Sándor, hogy a botrányt kikerülje, elhagyta a községet, s az esetről jelentést tett Beldi Ákos gróf főispánnak.

II.

A kolozsvári Ujság írja:

A múlt év szeptember 9-ikén történt Balázsfalván egy felháborító eset. A kolozsvári Balog Jancsi zenekara játszott az „Univerz” nagy szállodában. Éjfél körül a sok román nóta után egy magyarra is rázendített, melyet egy ott levő joghallgató, Chirilla Gyula kifütyölt. Mikor pedig őt a falu főbírája rendre intette, a Chirilla társaságában levő Csató Aurél odaugrott a cigányhoz s a hegedűt kiragadta kezéből, e szavakkal kergette ki a cigányokat a vendéglőből:

— Itt nem fogtok magyar nótát játszani!

Chirilla Gyula pedig ezt kiáltotta oda megvetőleg a főbírónak:

— Hallgass, te vén csacsi!

Eddig a történet. Mindezt megírtuk annak idején bővebben és megírták az összes hazai lapok; most pedig fölelevenítettük abból az apóából, hogy a benne szereplő Chirilla Gyula és Csató Aurél, a kik kolozsvári jogászok, éppen ez idő szerint vannak szigorlatra előjegyezve az itteni tud. egyetemen. Felhiv-

juk az illetékes dékán figyelmét, gondolja meg a dolgot, a míg nem késő, mielőtt ezeket az urakat szigorlatra bocsátaná.

III.

Budapesti tudósítónk jelenti:

A cs. és kir. katonai építészeti osztály kérvényt adott be a főváros hatóságához a X. ker. Zsoldos-utcai 7804. helyrajzi számú telek renoválása és kerítésfala építésének engedélyezésére. A magánépítési bizottság a beadványt és terveket, mivel idegen, német nyelven voltak írva, hivatalból visszautasította.

Az elmaradt gólya.

(És a szerb trónörökös, aki nincs.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, május 21.

Szerbia, és mindazok, akiket a szerb trónöröklés sorsa aggasztott, most már kezdenek belenyugodni a változhatatlanba, abba tudniillik, hogy Sándort a szerb trónon nem fogja követni egyetlen leszármazó örökös, s hogy Sándorral az Obrenovits-dinasztia magvaszakad.

A hangulat kezd mindinkább Drága királyné mellé állani. Sőt a különben szomorú állapotot kezdik úgy felfogni, mintha Drága királyné áldozata lenne az egész botránynak. A nem épen fiatal nő alárendelt helyzetből trónra jut. A világ inkább botránynak, mint meg gondolt lépésnek tartja Sándor király házasságát már csak azért is, mert a kihalóban lévő Obrenovits-dinasztia utód kell. De minthogy a nő tizenöt évvel idősebb mint a férj, s nem szület még soha, általános volt a nézet, hogy nem fog szülni ezután sem. Ezzel a szörnyű csalódással aztán a fiatal király, ki annyit áldozott e házasságáért, végtelen szerencsétlennek érezte volna magát s családi boldogságát örökre elveszettnek. Nincs tehát abban semmi csodálkozni való, ha a szerencsétlen asszonyban a közben felmerült más természetű betegség tünetei azt a terményt keltették: hátha mégis megtörténik a csoda s gyermekkel ajándékozza meg férjét, aki élete egyedüli céljának ugyszólván ezt tekinti. Ezzel az önámítással aztán először is önmagát vezette félre, később a férjét, a szerb népet s aztán az egész világot.

Igy a jobb szívűek. S ki ne csatlakozna nézetükhöz, aki elképzeli a királyné helyzetét ebben a kényes ügyben az egész művelt világ előtt. Minő szörnyű lehetett az asszony ébredése, mikor a kecsgetető szép álmat tovább álmodni nem lehetett s mikor a sok kellemetlenkedő tudós professzor kiméletlenül kimondta, hogy annak örökre vége. Ezt talán jobban meg tudnák mondani a királynéval egy nem lévők, mint mi férfiak.

A botránnyól, mely így egy igen szomorú történetre fajult át, ma a következőket jelentik:

A mai nap folyamán kormányválságról beszéltek az országban, amely állítólag azért állna elő, mert a király a kormány tudta nélkül hazarendelte Novakovic Stoiant, a szent-pétervári követet. Később azonban kisült, hogy a követ visszahívásából semmiféle igaz. Csupán az történt, hogy Vuics dr. külügyminiszter a király nevében megkérdezte Novakovicot, hogy nem volna-e jó, ha ő Belgrádba jönne s informálna magát a helyzetről. Novakovic tagadó válasza után az oroszországi követtel a kérdést nem is bolygatták tovább. Novakovic azonban hosszabb szabadságot kért most a szerb kormánytól, amit szerb körökben ismét sokféleképp kommentálnak.

Különben Belgrádban teljes apátia uralkodik. Nem is nagyon beszélnek már a király szerencsétlen ügyéről; sokkal jobban érdeklőd-

nek Tajsic Ranco híres parasz vezér megkegyelmeztetése iránt. A nép teljesen belenyugodott abba, hogy trónörökös nem lesz, miután a királyné tizenöt évvel idősebb a királynál. Az Obrenovics dinasztiajának így magva szakad, a mi előbb-utóbb zavarokat fog okozni a szerb trón körül.

Drága királyné állapota teljesen kielégítő, tegnap már fel is kelt az ágyból. Betegsége rövid idő alatt el fog mulni. Kezelő orvosai Welitskovic dr. és Jovanovic dr. és Sándor király is állandóan a királyné mellett vannak.

A miniszterválságról elterjedt hírt a külföldi követekhez intézett körtáviratban a szerb kormány megcáfolja.

Petrovits kisasszonyt, Drága királynő udvarhölgyét, ki tegnapelőtt tartotta eljegyzését a király egyik udvari tisztjével, s akinek házassági kelengyét a királyné adta, ma hirtelen elbocsátották az udvartól. Az udvarhölgy ifjúkori barátnője volt Drága királynőnek.

HIREK.

Aradi gazdák Debrecenben.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, május 21.

Aradmegyéből, Csanádból és Békésből a gazdasági egyesületek 35 tagja vasárnap délben Debrecenbe utazott, hogy e nagy mezőgazdálkodó város gazdasági viszonyaival és intézményeivel megismerkedhessenek.

A gazdák vasárnap este fél hét órakor érkeztek Debrecenbe. A vasutnál Király Gyula gazdasági tanácsnok, Rickl Antal, a debreceni gazdasági egyesület alelnöke, Kerpely Kálmán gazdasági tanintézeti igazgató, több gazdasági intézeti tanár s birtokos fogadta őket. A vendégeket Rickl Antal a gazdasági egyesület alelnöke köszöntötte szívélyes szavakkal, melyre az aradiak nevében Vásárhelyi László az Aradmegyei Gazdasági egyesület elnöke válaszolt. A vendégeket részint a Bikában, részint az Angol királynőben szállásolták el.

Hétfőn reggel a nagyerdőn keresztül a palagi telepre kocsikáztak ki. Előbb a nagyerdőn szalonnasütést tartottak Kint a Paliagon a gazdasági tanintézet adott a tiszteletükre ebédet, majd megtekintették a mintaszerű gazdaságot, a most épülő új iskolát s az országos dohánykísérleti állomást. Délután a város nevezetességeit nézték meg. Esti 8 órakor a Bika disztermében a város adott diszlakomát a tiszteletükre.

Ma reggel leikesült érzések közt koszorúzták meg a debreceni honvédsírokat, melyeknek hantjai alatt a végzetes debreceni csatában elvérzett honvéd bajnokaink nyugszanak. Azután kirándultak a hortobogyi állattenyésztést megnézni. A híres pusztán a város vendégelte meg őket, azután pedig hazautaztak.

Az érdekes és tanulságos kirándulásban az alábbiak vettek részt: Vásárhelyi László az aradmegyei gazdasági egyesület elnöke, Laehne Hugó az aradmegyei gazdasági egyesület igazgatója, Pfeiffer István a békésmegyei gazdasági egyesület titkára, Wittmann János földbirtokos, országgyűlési képviselő, Korossy János intéző, Récey Miklós tiszttartó, Fidy Lajos földbirtokos, Králitz Gyula, Baross László főhercegi uradalmi intézők, Morvay Mihály földbirtokos, Debreceni Endre földbirtokos, Scharff Elek földbirtokos, Hány Ágoston földbirtokos, Banner Béla tiszttartó, Dr. Háromy László földbirtokos, Csikós Mihály intéző, Vajda Lajos földbirtokos, Verzár Márton földbirtokos, Keresztes Gyula dr. aradmegyei főügyész, Bőröm Ede tiszttartó, Szánthó Dezső földbirtokos, Vidovszky Károly földbirtokos, Zolnay Béla főmérnök, Habereger György földbirtokos, Gröfner Viktor kasznár,

Szalay József földbirtokos, Szailer Elek fűszol-gabiró, Vagner József földbirtokos, Serly Kálmán intéző, Lavotka Gyula földbirtokos, Fehér Miklós földbirtokos.

Akácvirág.

Valami mámorító, édes illat terjeng a levegőben. Kéjjel szívja magába a tüdő s mint az ópium-évezés után, szinte elbagyad utána. Méhecskék dongnak, zsongnak a sugárszötte levegőben; repülnek azután a bódító, édes illat után.

Mindig szerettem az akácot. Hogy úgy mondjam, a legkorrektebb, legbecsületesebb fa ez. Nem hivalkodik, nem kérkedik semmivel, pedig hasznára van mindenkinek.

Ültetheti olyan földre, amelyben meg nem élne más fa, az akác csöndesen türi sorsát. Egy szót se szól az új kvártély ellen, gyökereivel belemarkol annak a mélyébe s növe, növekedve, árnyékkal kínálja az arra szorulókat.

Faluhelyen apró fehér házak előtt, órtálló katonákként vesztegelnek ezek a csendes, szerény fák. Vékonypénzü leveleikkel igyekeznek befödni a bogárhátú viskó tetejét; eső jöttén, védik az ellen az alája menekülő s ha szerelmes párok édesboldog együttlétben turbékolnak alatta, reá hullajtja fehér virágait, ezeket az illatos, kedves hópihéket.

Májusban, mikor bontogatja szirmai a róza, kezd virágzásba az akác is.

Lanya, néma estén beleng illatával mindent; ezt az illatot belopja a legmögörrébb szivbe is, hogy álmodozásra, ábrándozásra készítse.

És hullnak, egyre hullnak ezek a fehér hópihéek, az akácnak az égből csent s a földre hullajtott gyönyörűségei . . .

— **Bilinsky lovag Aradon.** Bilinsky Leo lovag, valóságos belső titkos tanácsos, volt osztrák pénzügyminiszter, az osztrák-magyar bank kormányzója, vidéki körútra indult a O. M. B. fiókintézetének megvizsgálására. A kormányzó szerdán, a hó 22-én 3 óra 26 perckor Szegedre érkezik rohonci Pranger Józseffel, az osztrák-magyar bank vezértitkárával. A bankkormányzó egy napig fog időzni Szegeden, hogy megtekintse az osztrák-magyar bank új épületét. Ott tartózkodását egyszersmind felhasználja arra, hogy megsejtelje az alföldi metropolist és környékét. A bank vezetősége illusztrís vendégét nagy ünnepélyességgel fogja fogadni a Szeged-rókusi állomáson. Bilinsky lovag üdvözlésére testületesen kivonul a pályaházhoz az osztrák magyar bank tisztikara, amely este a Lloyd-helyiségben lakomát ad a bankkormányzó tiszteletére. A banketren Szeged közéleti kiválóságait is meghívják. Bilinsky Leon lovag csütörtökön délután 6 órakor elutazik és folytatja szemleutját Temesvárra, hol ugyanaznap este banket lesz tiszteletére, melyet a kamara, a Lloyd-társulat és a pénzügyintézetek rendeznek. Pénteken az előkelő vendég megvizsgálja a bankfiókot, azután fogadja a kamara, a Lloyd-társulat és a pénzügyintézetek küldöttségeit, délből pedig látogatásokat tesz, mire szűkebb körben lakoma lesz tiszteletére a polgármesternél. Pénteken az esti vonattal Bilinsky lovag Aradra érkezik s az itteni bankfiókot másnap, azaz szombaton szemléli meg.

— **A májusi ájtatosságoknak** lapunk vasárnapi számában közölt éneksorán következő változtatás történt: Holnap, szerdán Ramor Lajosné és Szeghő Sándorné zenekísérettel, csütörtökön a templom-utcai leányiskola rom. kath. növendékei és Brunhuber Mariska, pénteken a templomi kar, dr. Domschitz Mihályné, Ráskai Miksa és Vince Miklós, szombaton Odry Lehel és a májusi-kar. Fehér Alfréd hittanár kéri a májusi-kar tagjait, hogy csütörtökön délután

háromnegyed 7-kor a zenedében tartandó próbára megjelenni sziveskedjenek.

— **Budavár bevételének évfordulója.** Budavár bevételének ma volt az ötvenkettedik évfordulója. A főváros hazafias polgársága, mint minden esztendőben úgy, az idén is kegyelettel ünnepelte meg ezt a nevezetes emléknapot. Délelőtt tíz órakor ünnepie: gyászmise volt a budai Krisztinavárosi plébánia-templomban. A templom belseje ebből az alkalomból gyászompát öltött. A hajó elején délszaki növényekkel övezett hatalmas pavatal állott, nemzeti színű lobogókkal és a magyar állami címerrel díszítve. A koporsóra keresztbe fektetett két kardra egy honvéd csákót és egy gyönyörű koszorút helyeztek. A gyászistentiszteletra kivonultak a 48-as honvédménház tagjai Szentimrey Kálmán parancsnok vezetésével, a központi honvédegyelet és a budapesti negyvennyolcas honvédek nagy számban. Ott voltak ezenkívül Illyés Bálint országgyűlési képviselő a függetlenségi és 48-as párt képviselőjében, Klein Pál a budapesti egyesület asztaltársaságok központja részéről, az Irányi-asztaltársaság testületesen, Miklár Zsigmond 48-as ezredes, Balogh Sándor, Nagy Pál esperes, Fischer báró százados, Maygraber Ágoston ezredes volt 48-as honvédek. A gyászmisét Rostaházy Kálmán plébános mondta fényes papi segédlettel. Délután az öreg honvédek kivonultak a budai temetőbe a honvédsírokhoz, a hol Podmanický Frigyes báró az országos központi honvédegyelet elnöke mondott megindító emlékezésed.

— **Ribáry József meghalt.** Mint lapunknak Budapestről táviratozzák, Ribáry József főrendiházi tag, nyugalmazott miniszteri tanácsos, rövid betegeskedés után elhunyt.

A megboldogult Budán született 1825-ben. Középiskolai és jogi tanulmányait a fővárosban végezte, aztán ügyvéd lett. 1849-ben a magyar külügyminisztériumban nyert alkalmazást, később fogalmazó lett a soproni főispánnál, aztán utkár a nagyvárad helytartóságnál és a budai főkormányzóságnál. Utóbb a helytartó tanácsnál valóságos tanácsos, majd a kiegyezés után a belügyminisztériumban osztály-, egy évre rá miniszteri tanácsos lett. E minőségében több törvényjavaslatot készített. Két nagy tanulmányutat tett a külföldön, hogy a közrendészeti intézményeket tanulmányozza. 1890-ben nyugalomba vonult, a mikor a főrendiház élethossziglani tagjává nevezték ki.

— **Családi ünnepély.** Simon Gábor városi árvászéki jegyzőnek házában ma lélekemelő családi ünnepély folyt le. Ma ünnepelte Simon Gábor bátyánk, ahogy őt az aradiak nevezték, házasságának negyvenedik évfordulóját. A családi ünnepen részt vettek Simon Gábornak gyermekei: Simon Jenő aradi ügyvéd, Simon Gyula erdőtanácsos Kolozsvárról, Simon Ákos battonyai kir. járásbíró, Simon Ignác földhitelezési főkönyvvezető Budapestről és Simon Irén, Réthy Sándor szarvasi szeszgyáros neje. A házassági évforduló megünneplése istentisztelettel vette kezdetét. délből pedig a Millennium vendéglő külön termében díszes teritékű családi ebéd volt. Este Simon Gábor házában látta vendégeikül a család tagjait, a rokonokat és az ismerősöket. A jubiláló házaspárt számosan üdvözlötték a szép évforduló alkalmából.

— **Az igazságügyminiszter mandátuma.** Plósz Sándor igazságügyminiszternél ma a bajai szabadelpárt egy nagyobb küldöttsége jelent meg, hogy neki a jövő országgyűlésre is felajánlja a város képviselői mandátumát. A miniszter megköszönte a küldöttség megjelenését s a jelen voltak éljenzése közt kijelentette, hogy a felajánlott jelöltséget elfogadja.

— **Kirándulás Menyházára.** A kereskedelmi szakiskolai tanárok Országos egyesületének tiszteletére az aradi rendező-bizottság az egyesület pünkösdi közgyűlése után kirándulást

rendez Menyházára, a melyre a résztvenni és illetve csatlakozni szándékozó vendégek (urak és hölgyek) felkérteknek, hogy ezen szándékat legkésőbb f. hó 24-én délig, az aradvárosi felső kereskedelmi iskola igazgatóságánál bejelenteni sziveskedjenek. A Borssebestől-Menyházáig közlekedő keskenyvágnyu vonat hordképességére való tekintetből csak meghatározott számú jelentkezés fogadható el és pedig a beérkezés sorrendjében. Indulás Aradról kedden f. hó 28-án reggel, 5:30 órakor az aradi és csanádi egyesült-vasutak külön vonalán; érkezés vissza Aradra este 9 órakor. Menetidj oda-vissza 4:10 korona a II-od és 2:80 korona a III-ad osztályu kocsiban; közös-ebéd Menyházán 2:80 korona teritékenként. A rendező bizottság.

— **Athelyezett postatiszt.** A nagyvárad posta és távirda igazgatóság Toronyai Béla arad-állomási posta- és távirda kiadót Aradról Margittára helyezte át.

— **Orbán napja** közeledik: szombaton itt lesz a veszedelmes fagyos szent. Előjeleit már ma este kezdtük érezni. Észak felől hideg szél jött, úgy, hogy felöltöbén is csaknem dideregünk. Hozzá még ahold is telőben van, pedig ez régi tapasztalat szerint azt jelenti, hogy Orbán — fagygyal köszönt ránk. Tehát országos időváltozásra készülhetünk el. Adja isten, hogy csaljjon a régi idő óta bevált tapasztalat s Orbán napját minden nagyobb kár nélkül megusszuk.

— **Kedélyes király.** Vilmos württembergi királyt ifjúkori barátság fűzi lovag Reden frankfurti főügyészhez. A király igen sűrűn szokta barátját inkognitóban meglátogatni, s ilyenkor valamelyik polgári serföldében kedélyesen elbeszélget a régi jó időkről a két idős ur. Tegnap Vilmos ismét meglátogatta barátját ennek 25 éves menyegzői évfordulója alkalmából.

— **Egy tanítóképző botránya.** Az Esztergomi tanítóképezde kínos feltűnést okozó botránynak lett a kiinduló pontja. Egyik magántanítványa az esztergomi Szabadság című lap nyilatterében azt a vádat emeli a tanári kar néhány névleg felsorolt tagja és Guzsvenits igazgató ellen, hogy megvesztegette őket. Fejenként 50 forintot, vagy 1 hektoliter somlyai bort adott azért, hogy a magánvizsgán keresztülfelengedjenek. Ez a leleplezés nagy izgatottságot okozott Esztergomban, melynek lakossága már évek óta gyanus szemmel nézi a tanítóképző dolgait. Az intézetben uralkodó állapotok ellen tavaly már úgy felszaporodtak a panaszok, hogy Vargyas Endre kir. tanfelügyelőnek kellett beavatkoznia. A tanfelügyelő kijelentette, hogy ezentul részt vesz a vizsgákon és így veszi elejét a visszaéléseknek. Az intézetet azonban a hercegprimás tartja fenn, és ebből kiindulva az egyházmegyei tanfelügyelő, Walter Gyula kanonok tiltakozott a tanfelügyelő szándéka ellen. A bonyodalmat a közoktatásügyi miniszternek kellett elintéznie, megadva Vargyasnak azt a jogot, hogy személyesen ellenőrizze a magánvizsgákat. A panaszok a tanári kar viselkedése ellen e közben mindinkább szaporodtak, de pozitív bizonyíték nem volt. Most végre kipattant a vád Boross Géza lovászpátonai lakos nyílt levelével, melyben többek közt kijelenti, hogy az igazgató és három tanár részére küldött bor- és pezsgő-küldeményekről vasuti feladó-vevényekkel rendelkezik. A tanítóképző tanári kara tanácskozmányra ült össze rögtön. A bevádoltak azzal igyekeztek kibujni, hogy a bort nem Borossból, hanem ennek természetes apjától, egy dunántuli-plébánostól kapták. Természetes, hogy az ügyet fegyelmi vizsgálat fogja tisztázni. A bevádolt igazgató és egyik tanár egyházi férfit és az intézetet évi 30.000 frttal segíjezi a herceg-primás.

— Az amerikai kiállítás. *Buffaloból* táviratozzák: A nagy amerikai kiállítást ma sok ezer ember jelenlétében megnyitották. Felolvasták az amerikai államfőktől érkezett üdvözlő táviratokat. *Mak Kinley* elnök távirata az ég áldását kéri a vállalatra, üdvözlö a kiállítást és kifejezi a reményt, hogy a kiállításnak jótékony hatása lesz a hemisfera minden országára és hogy az egész világnak haszna lesz belőle. A távirat végén az elnök bizalomteljes reményének ad kifejezést, hogy a kiállítás bezárása előtt ki fog tűnni, hogy az Egyesült-Államoknak mindinkább növekedő jóléte az idősebb nemzeteknek csak hasznot hoz és hogy az Egyesült-Államok haladása mindig tanúsága annak az isteni eszmének: békeesség a földön a jóakaratu embereknek.

— A borosjenői kórházat — mint tudósítónk jelenti — közelébb kibővítik. A kórtermek eddig 24 ágyra voltak berendezve, míg most 40 beteg elhelyezésére lesz ott állandóan hely. A humánus intézmény nagy áldás nemcsak a polgári lakosságra, de az ott állomásozó honvéd-zászlóaljra is, melynek beteg katonáit szintén ebben a kórházban szokták gyógykezelni.

— Rigó Jancsi magánzó. *Rigó* Jancsi, az ismert cigányprimás nejevel, az egykori *Chimay* hercegnével Karlsbadba érkezett. Inni fogják a sprudelt és fürdeni, mert a kurára mind a kétjüknek szükségük van. A vendégek lajstromába az egykori cigányprimás így van fölvéve: *Rigó, magánzó Kairóból.*

— Akasztás Bécsben. Néhány hónap előtt részletesen megírtuk azt a háromszoros gyilkosságot, melyet Bécsben egy magyar származású asztalos legény: *Vanyek* István követett el. A bécsi törvényszék ma hirdette ki *Vanyek* előtt a háromszoros gyilkosság ügyében hozott ítéletét, mely *Vanyeket kötélt általi halálra ítéli.* A gyilkos egy bécsi munkás lakásában betörést akart elkövetni, de szándékát felismerték s a menekülni akaró betörőt üldözőbe fogták. *Vanyek* menekülése közben hat lövést tett, melyek közül három halálos volt. A munkás feleségét ezek egyik alkalmazottját s a házmestert terítette le a gyilkos egy-egy lövéssel. *Vanyeket holnap reggel 6 órakor akasztják fel.*

— Kereskedők a szódagyárosok ellen. A szegedi kereskedők és szódagyárosok között kitört a háborúság. A kereskedők nagyon elvannak keseredve amiatt, hogy a szegedi szódagyárosok házalnak a szikvízzel s ugyanolyan árbán adják a fogyasztóknak a szikvizet, mint azt ők eladásra kapják. A kereskedők, akik ezáltal jelentékeny jövedelemből esnek el, most kartellt akarnak kötni a szikvizre nézve a szódagyárosokkal és ebben az ügyben ma népes értekezletet tartottak, amelyen megállapodtak abban, ha szódagyárosok a kartellt megkötni hajlandók nem lennének, úgy bojkottálják a két szegedi szódagyár gyártmányait s maguk állítanak föl Szegeden egy új szikvizgyárat. Mint ezt Aradon már meg is tették.

— A zsinagógából. A pünkösdi ünnepek alkalmából a 23-ik és 24-iki esti istentisztelet 7 órakor, a 24 és 25-iki Musaf-istentisztelet pedig reggel 9 órakor kezdődik. Az *elnökség.*

— Szerelm és a dikics. Ez a két dolog akkor szokott együvé kerülni, ha a szerelmet valami csizmadia legény táplálja. Mint ahogy tegnap is megtörtént Aradon. *Kocsis* Péter 18 éves csizmania-segéd a Választó-utcában sétálgatott egy *Kovács* Katica nevű szolgálóleánnyal. Szerelméről beszéltek. Mikor *Kovács* javában ömlengett, megjelenik a láthatáron egy másik csizmadia legény, aki e szerelmi történetben a dikicsnek tulajdonosa volt s felelőségre vonta *Kovácsot*, hogy mi jogon merészel az ő Katicájának kurizálni. *Kovács* látva riválisának bösz haragját, visszavonulni készült, — kijelentvén, hogy:

— Ha önnek ismerőse ez a leány, én tovább állok.

A féltékeny szerelmes azonban nem várta meg, míg *Kovács* tovább áll, hanem elővett a

zsebéből egy dikicset s azt *Kovács*nak előbb a fejébe, azután pedig háromszor a karjába szurta, Véres ruhában és vérző sebekkel állított be a rendőrséghez *Kovács* Péter, ahol *Bedő* Árpád dr. inspekciós rendőrtisztánál tett jelentést az esetről. A rendőrtiszt a súlyosan sérült *Kovácsot* a kórházba szállította s megindította az eljárást a dikicselől csizmadia legény ellen, kit a megszurkált *Kovács* csak látásból ismer, kilétéről azonban nem tudott felvilágosítást adni a rendőrségnek.

— Öngyilkosság a szállóban. A budapesti Elite-szállóban ma reggel fegyvert emelt magára egy fiatal ember. *Polc* Gyula a neve, huszonhat esztendő, mézárós. Reménytelenül szerette főnökének szép sógoróját. Megkérte feleségül, de nem adták hozzá a szép leányt, mert *Polc* szegény. Az elkeseredett fiatalember az egész éjszaka bolyongott az utcákon, próbálta italba ölni a keserűségét; de a vidám társaságban nem volt képes kiverni a fejéből a szomorú, halálos gondolatokat. Zsebében volt a fegyver. Hajnal felé tért be a király-utcai Elite-szállóba s abban a szobában nyugodott le, amit már este gyászos cöljára kibérelt. Aztán következett szomorú tervének végrehajtása. Pamfagon feküdve kétszer sütötte magára pisztolyát. Mellbe és fejbe lőtte magát. Sebei súlyosak, állapota veszedelmes. A mentők a Rókusba vitték.

— Az erdőör brutalitása. Az orvosi hivatalban ma egy véresre összevert asszony állított be látlevélért. Elmondta, hogy *Páei* Gusztávnak hívják s hogy délelőtt kint járt a csálai erdőben tüzre való galyakért. A 7 erdőör észrevette, hogy a lefűrészelt faágakat őssze akarja szedni, s ezért megtámadta s mikor az áldott állapotban lévő asszony védekezett a támadás ellen, a brutális erdőör egy vasbotot vett elő s avval véresre verte a szegény asszony hátát. *Páci* Gyuláné feljelentette az erdőört a kapitányságnál.

— Az automobil és a lovak. Abauj-Szántó és Tállya közt elhuzódó országúton súlyos szerencsétlenséget okozott *Zichy* Jakab gróf automobilja. Szembe jött vele egy kocsi, melyen hárman ültek. A lovak a közeledő automobiltól annyira megbokrosodtak, hogy a kocsit a bennülőkkel a sáncba fordították és a rajta levők életveszélyesen megsebesültek, egyiknek oldalbordái is betörték.

— Gyilkos tanító. Kölnben egy kerékpártanító összeveszett két leánynövendéssel. Veszekedés hevében a tanító revolvért rántott s mindkét leányt lelőtte. A merénylő a tett után meg akart szökni, de idejekorán elfogták.

— *Tolvaj* gróf. Szomorú világitást vet a párisi életre, amelyről *Offenbach* olyan vigoperettet írt, az a kis botrány, amelynek hőse *Verse d'Arbois* gróf és a hitestársa. Erről a házaspárról azt írja a *Figaro*, hogy „c'est un ménage très parisien“ és így jellemzi a gróft és a grófné ö méltóságát. *Verse d'Arbois* gróf, nagyon tisztelt és előkelő családból származik, de nyakára hágott a jelentékeny vagyónának és minthogy megszokta a vidám, zajos, költséges életmódot, nem nagyon válogatós az eszközökben, amelyeknek segítségével ellátogathat a versenyterre, a klubokba és azokba a társaságokba, ahol mulatnak. Feleségének teljes szabad kezet engedett s ez alaposan ki is használta ezt az engedélyt. Ez ellen a „nagyon párisias házaspár“ ellen egy *Lucienne de Lussac* nevű félvilági hölgy följelentést adott be és bepanaszolta, hogy a gróf egy 1200 frank értékű arany órát s láncot lopott el tőle.

— Csak is ő lehet a tettes, — mondta a károsult. — mert kivüle senki se látogatott meg az nap.

Házkeresést tartottak a grófi párnál s az arany láncot meg is találták. Az óra zálogba volt már csapva és a kapott pénzt a grófné a padló egyik deszkája alá rájtette. Az előkelő tolvajokat elfogták és butoraikat zár alá kellett volna venni, ez azonban nem sikerült, mert *Verse d'Arbois* lakásán egy rozoga vaságyon kívül egyebet nem találtak.

— *Megszökött* agitátor. A hivatalos rendőri újságnak megint arisztokrata vendége van a különféle fajtaú körözöttek között. *Scurtu* János a neve, eléggé ismert név. Ez a fiatal joghallgató feltűnési viselkedéséből, vagy más betegségéből sok okot adott a neve emlegetésére. Agitátoroskodott s főképen a legutóbbi kolozsvári botrány, Jancu-tüntetés alkalmából emlegették sokszor. A járásbíró *Scurtu* és társait el is ítélte akkor. *Scurtu* ekkor egy oláh lapban rágalmozó cikkeket tett közzé a kolozsvári ügyesség vezetőjéről. E cikkekért megindították ellene sajtó utján elkövetett rágalmozás és becsületsértés miatt az eljárást. *Scurtu* azonban megugrott, valószínűleg Romániába. A rendőri újságnak körözötti most a kolozsvári törvényszék.

— *Rablógyilkosság az erdőben.* Eperjesről táviratozza tudósítónk, hogy a lipóci erdőben ma halva találták *Macsonyik* András községi bírót, aki minden valószínűség szerint rablógyilkosságnak lett áldozata. Az ismeretlen gyilkosok eirabolták *Macsonyiktól* a nála volt 348 korona hivatalos pénzt.

— Fogadási mánia. Már a párisiak is eltanulták a fogadási szenvedélyt az angoloktól. Azelőtt a franciák is csak a löverseny-tereken kötöttek fogadásokat, ma már mindenütt, ahol erre alkalom nyílik, a Dreyfus-pör pedig egyszerűen melegágya volt a fogadásoknak.

Am az excentrikus fogadásoknak még mindig Anglia a hazája. Ha egy korcsma ajtajában haldokló fekszik, rögtön fogadnak: életben marad-e, vagy meghal? Orvost hívnak, de ez nem segíthet a betegen, mert azok, akik halálára fogadtak, utját állják minden mentési kísérletnek. És a szegény embernek meg kell halnia. Máskor beleesik valaki a Themsébe, azonnal fogadnak: tud-e uszni az illető, kievickél-e a vízből, vagy odavész-e? Segítségére persze senki sem megy, mert hát az ő élete fogadás tárgya, a fogadás pedig szent és sérthetetlen. Egy napon fogadás történt Londonban arra is, hogy *Crockert* ismert állatszeliót oroszlanjai rövid időn belül fel fogják falni. Egy *Crocker* nevű ör éppen éjjeli őrzőjét végezte egyszer, mikor két embert pillantott meg, az egyik nagyon magas volt, a másik nagyon alacsony. Egy falhoz értek. Néhány pillanat múlva a törpe felakasztotta az óriást. Az ör rögtön közbelépett, de mihelyt az akasztott ember magához tért, a törpével együtt az örnek rontott és keservesen helybenhagyták. A segélykiáltásra rendőrök jöttek, a higit az éjjeli társaságot bevitték a rendőrségre, ott aztán tisztázódott a dolog. Az óriás és törpe játszottak; az óriás elvesztette pénzét, ruháit. Ekkor feltette életét. Mikor ezt is elvesztette, egész természetesnek találta, hogy őtet most a társa felkösse és e miatt dühöngött az éjjeli őrre, a ki becsületbeli adóságának kiegyenlítésében meg akarta őt akadályozni.

Érdekes esetet beszélnek el a Bourgogne katasztrófájakor életét vesztett *Deloncle* kapitányról. Egyszer hajóján tűz támadt, az utasok anyira kétségbeestek, hogy az amugy is rémes bajt még nagyobbá tették a jajgatásukkal. Mindegy megnyugtatójukat célzó kísérlet meddő maradt.

Ekkor *Deloncle* közbők kiáltott.

— Fogadok bárkivel ötezer dollárba, hogy holnap éj erőben és egészségben érkezünk New-Yorkba.

Ez hatott. A csend helyreállt, a fogadást megkötötték és *Deloncle* nyert.

— Tüzcivész. Egerből táviratozza tudósítónk, hogy *Füzes-Abonyban* ma óriási tüzcivész dühöngött. Az egri tüzcivésztást táviratilag rendelték a tüzhöz, a tűz eloltásáról azonban szó sem lehetett. A kár már eddig is óriási s a tüzcivész egyre tart.

— **A török posta-konfliktus.** Konstantinápolyból jelentik: *Calice* báró osztrák-magyar nagykövet, *Constanz* francia nagykövet és *O'Connor* angol nagykövet ma a portának jegyzékeket nyújtották át, a melyekben a *Tevfik* basa külügyminiszter által tegnap és ma a postakonfliktus ügyében tett hivatalos kielégítő nyilatkozatokat tudomásul veszi. A konfliktus elintézése a miniszter által tett ígéretük bevalásásától függ. A három nagykövet *Tevfik* basa külügyminiszter nyilatkozatait közölte kormányával.

— **Félévig munka nélkül.** Szomorú okból vált meg az étettől egy fiatal iparos legény. *Rab Géza*, egy alig tizenkilenc éves szarvasi géplakatos félével ezelőtt neki indult, hogy munkát keressen valahol, mivel szülőhelyén nem tudott megélni. Osszejárta az egész világot, de helyet nem kapott sehoh. Csüggedten, rongyosan tért meg a minap s látva a nyomorúságot, amely a szülői házban állandó tanyát ütött, a fiú pisztolyt fogott és *síven lőtte magát*. A tragikus véget ért fiatalembert tegnap temették el nagy részvét mellett.

— **Nyolc éves testvérgyilkos.** A torontálmegyei *Csatáról* jelentik, hogy ternapelőtt *Bruck* Jakab odavaló tehéncsordás felesége ebédt vitt a férjének. Azalatt hét hónapos kis gyermekét nyolc esztendő Anna nevű eszelős leányára bízta. A fiatal leány valószínűleg elmerohamban a kis gyermeket a bölcsőből kiagadta és egy székiáival addig verte fejbe, míg csak élet volt benne.

— **Három broche.** Három brochosa elvégre sok művésznőnek lesz, de olyan három, mint *Brenneberg Irénnek*, az ösmert hegedűművésznőnek — aligha. Három generáció egy-egy tagja ajándékozta neki az ékszert, és pedig fejedelmi család tagjai. 1. Az elhunyt angol királynő, 2. a leánya, *Frigyes* német császár özvegye és 3. az unokája, a *hesszeni nagyhercegnő*, *Viktória Melitta*. Elég sajátságosan legutolsónak — a nagyménkótól kapta a brocheot, aminek különben ez a története:

Egy alkalommal *Brenneberg* kisasszony meghívást kapott *Viktória királynőtől*, hogy játszszzék előtte. Még a hangverseny kezdete előtt történt, hogy amikor a művésznőt bemutatatták a királynőnek, unokája, a *hesszeni nagyhercegnő* mint régi ösmertét üdvözölte őt. — *Darnstadt*-ban játszott ugyanis előtte s akkor díszes emléktárgyat is kapott tőle: egy emailpajzsos brocheot, amelyen gyémánttal voltak kirakva a hercegnő nevének kezdőbetűi, *V. M.* fölöttük a koronával. — Nagyménkót, akit a hercegnő figyelmessé tett most az ékszerre, megkérdezte a művésznőtől, hogy kitől kapta a nyakán viselt másik brocheot, a mely aranykarika belsejében, apró oszlopcsokák körülfutó vertszalagon gyémántos betűkkel mutatta a *Viktória* nevet? *Brenneberg* kisasszony mosolyogva válaszolta:

— A felséges asszony leánya, *Frigyes* német császár özvegye ajándékozta.

Amire *Viktória* szintén mosolygott. Rejtelmeseen.

A rejtelmesség oka azután kiderült másnapra, amikor is egy harmadik brocheot kapott a művésznő, amelyen aranyból és gyöngyből kirakott Tudor-korona és vörös emailalapon a *Viktoria Imperatrix Regina* kezdőbetűi ékeskedtek, akként, hogy a gyöngyből kirakott *V* szarvai közé volt beszoritva a gyémántos *J. és R.*

Hát ilyen három brochesal nem igen dicsekedhetik más.

— **Agyongázolt gyermek.** Megrázó szerencsétlenség történt tegnap a magyar délkeleti vasút lugos-buziási vonalán. — A *Keped* község közelében lévő vasúti ör hat éves leánya az áldozat, a ki a vonat kerekei alá került és szörnyet halt. A kis leány, a ki olykor édes apját is helyettesítette, jelző zászlóval a kezében katonánszerűen szalutált ilyenkor — a szerencsétlen nap reggelén a vasúti töltésén ácsorgott, hogy szokása szerint üdvözölje az utasokat, a kik közül sokan ösmerték már a kis lányt. Ugyálszik, nagyon közel került a mozdony kerekéhez, a mely elkapta ruháját. Egy velőrázó sikoly és a kis gyermek darabokra volt szaggatva. Mikor a vonat elhaladt, csak akkor látta a kétségbeesett ör gyermekét darabokra tépve.

— **Adóhátralék, mint házassági akadály.** Csornáról jelentik a következő furcsa esetet: Az agyagosi körjegyző előtt a minap megjelent egy *Endrédi* Katona *Mihály* nevű fiatal ember a menyasszonyával, hogy a körjegyző, aki egyuttal anyakönyvvezető is, házassítsa össze őket. A leendő fiatal pár s a hájuk mögött összegyülekezett násznép meghatóan várta a házassági szertartás megkezdését, mikor az anyakönyvvezető, aki időközben a hivatalos iratesemők között kereselt valamit, egyszerre csak megrázza a fejét:

— Nem házassítom önöket össze!

— Miért? — kérdezték ijedten a vőlegény, a menyasszony, az örömszülők meg az egész násznép.

Az anyakönyvvezető nem jött zavarba, hanem hidegvérrel folytatta:

— Azért, kérem, mert a vőlegény már tíz éve nem fizette be a hadmentességi adóját.

— De kérem!

— Semmi de, — jelentette ki az állami hatalom képviselője — én mindaddig nem fogom önöket összeházassítani, amíg a vőlegény ki nem fizeti a hadmentességi adóját. Punctum.

Es nem is kezdett bele a szertartásba mindaddig, míg a kétségbeesett szülők meg a násznép ott helyben le nem fizette a vőlegény tíz éves hadmentességi adóhátralékát. Akkor azután megbékült és kegyesen összeházassította a vőlegényt a menyasszonyával. Punctum.

— **Csaló herceg.** Érdekes pört tárgyalt a napokban a moszkvai bíróság. A vádlott *Zevetelli* kaukázusi herceg, a ki több rendbéli csalás miatt került a vádlottak padjára. A herceg síva panaszkolta el élettörténetét. Elmondta, hogy egy elszegényedett hercegi család sarja, a ki munkát jött Moszkvába keresni, de miután hetesi álláson kívül egyebet nem kapott, hogy megélhessen, különböző csalásokat követett el. A bíróság, miután a panaszosok a vádat visszavonták, az eljárást megszüntette s a vádlottat szabadlábra hlyezte.

— **Véres választások.** *Madrid*-ből jelentik: A választások alkalmából különösen *Jirezon* és *Caballerosban* (*Badajoz tartomány*) rendezavarások voltak. A tömeg az adóhivatalban elégette az okmányokat. A csendőrség fegyverét használta, miközben egy embert megöltek és többeket megsebesítettek. *Carmonában* (*Sevilla tartomány*) szintén komoly rendezavarások fordultak elő. *Lochesben* (*Madrid tartomány*) a rendezavarások alkalmával egy embert megöltek és kettőt megsebesítettek.

— **Gyermekekcsúszás** bevasárlóinak különös figyelmébe ajánljuk *Porter* Vilmoskoronás áruházat *Aradon*, az *Andrássy-téren*, a *Központi szálloda épületében*, a hol nagy választékban legszebb és legmutatósbab gyermekekcsúszkák rendkívül olcsón kaphatók.

— **Ujtás!** *Honisch L. István* cs. és kir. főher. udvari fényképész művészeti académiailag műtermében Szabadság-tér 16., (Dománypalota.) Telefon 358. Minden vasár- és ünnepnapon eszközölt felvételekről 6 drb. vizit fénykép 4 korona, 6 drb. kabinet fénykép 10 korona. A kabinet kép lehet: menyasszonyi, családi vagy bármilyen csoport felvételtől is. Művészies és pontos kivitel. Szigoruan be lesz tartva. A n. é. közönség szives figyelmét felhívjuk ezen ujításra.

— **Beperelt állatok.** A közép-kornak sok érdekes sajátossága közül nem a legutolsó az sem, hogy — különösen *Franciaországban* járta, — porbe fogták a gyilkos állatokat. Így például megtörtént 1499-ben *Párisban*, hogy halálra ítélték egy bikát, amely egy tizennegy esztendő lánykát szarvára öklelt és megölt. Felakasztatás volt az ítéletben kimondva s ezt végre is hajtották a bikán. — Érdekes per iratai vannak *Dille város levéltárában*. Ez irások szerint pört indítottak egy disznó ellen, mely megölt egy kis gyermeket. Halálra ítélték a bűnös állatot, éppugy, mint 1474-ben *Blaconban* is felakasztottak egy disznót s egy külön e célra készült akasztófán végezte a hóhér a halálos ítélet végrehajtását.

— **T. üzletfeleink** szives tudomására hozzuk, hogy *Révész* Nándor könyv- és papírkereskedő urat (*Szabadság tér 20. szám. Telefon 265 sz.*) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdankat, valamint az *Aradi Közlöny* kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

Földarabolt ember.

(Véres szerelmi gyilkosság.)

— Az *Aradi Közlöny* tudósítójától

Arad, május 21.

A biharmegyei *Kőalja községben* tegnap fényes nappal rémes gyilkosság történt, amely kegyetlenségében annyira borzalmas, hogy a bűnök krónikájában kevés példa van hozzá hasonlatos. Egy elvetemült asszony ölte meg rettentő brutalitással a hitese urát, s a gyilkosságban a szeretője járt kézre, akivel együtt határozta el, hogy elteszi utból a jámbor embert, csakhogy háborítatlanul élhesse világát más karjában.

Steff Tivadar módos *kőaljai földműves* ezelőtt öt esztendővel vitt asszonyt a házához. A szép menyecske kikapós, céda teremtés volt szívesen hajtott a falubeli legények szavára, s már régóta csalta az urát. A csöndes természetű ember nem sok vizet zavart a házban; egész nap a földjén meg a szőlős kertjében gazdálkodott, s csak estére került haza. Sürrün megesett, hogy az asszonyt nem találta ilyenkor sem a tűzhelynél s éjfélkor vetődött haza a menyecske, aki sehogysem találta föl a boldogságát az ő szomorú embere oldalán, s maga hajszolta a különböző szerelmeket, amelyek változatosságában nagy gyönyörűséget tellett.

Steff Tivadarnak sokat beszéltek az asszony bűneiről, a szerencsétlen ember többször kérdőre is fogta az élete párját, azonban a rossz teremtés szerelmet hazudó ölelésével mosolyával hamarosan megtudta békíteni az urát. Utóbb azonban mind gyanakodóbb lett a férj, ráesett a csapodár menyecskére, rajt is kapta bűnén, békés természete azonban nem birt föllázadni, s ahelyett, hogy végét szakította volna a szégyenletes állapotnak, rimánkodott, sirt, hogy ilyen módon térítse jobb utra hitvesét.

Az asszony mindjobban úgy érezte, hogy az oltár előtt tett szent eskü kapcsa súlyos akadály a céda életének. Különösképp azóta találta egészen fölöslegesnek a férjét, hogy a sok közül egy daltás, katonaviselt legény nagyon elcsavarta a fejét. Az új udvarlói olyan hatással volt rá, hogy kedvéért szakított összes szerelmeivel, s csakis ennek az ölelésében kereste boldogságát. A legény — úgy beszél a faluban — régebb idő óta biztatta a menyecskét, hogy váljon el *Steff Tivadartól* s vele lépjen házasságra. Az asszony ugyálszik gondolkozóba esett, s úgy találta, hogy a válás nem vezet jóra, mert nagy szegénység vár rájuk, ha ilyenképpen kelnek össze. A legénynek sincs a rajtavalójánál egyebe, ő is egy garas nélkül marad, mert amije van, nem maga hozta az ura házához.

Igy érett meg lassan-lassan az elhatározásuk, hogy megölik *Steff Tivadart*, s ha sikerül a dolog, hirül viszik a csendőröknek, hogy gyilkosok jártak a házban. elpusztították a gazdát, s mikor annak rendje szerint elsírták, elföldelték maguk ülnek a kis házba, s élnek boldog szerelemben. — Csak a jó alkalomra vártak, hogy gonosz tervüket véghezvigyék.

Tegnap délután négy óra tájban kissé piatyókosan tért haza *Steff Tivadar* a házába, s ott találta feleségénél az udvarlót. — Valószínűen szemrehányással illette a szerelmeseiket, szóváltás volt köztük, ami megelőzte a szörnyű gyilkosságot. Részleteket még erre vonatkozóan nem lehet tudni, mert látó tanuja nem volt a rémes tettnek, a gyilkosok pedig elmenekültek. Csak annyi bizonyos, hogy az asszony és szeretője ölték meg *Steff Tivadart* a

Osztálysorsjegyek

a VIII. sorsjáték I. osztályára még kaphatók.

H u z á s m á r m a.

Főnyeremény 60,000 korona.

$\frac{1}{8}$ drb sorsjegy 1.50 kor.

$\frac{1}{4}$ drb sorsjegy 3.— kor.

$\frac{1}{2}$ drb sorsjegy 6.— korona.

$\frac{1}{1}$ drb sorsjegy 12.— korona.

Telefon 100. sz.

AZ ARADI IPAR- ÉS NÉPBANK

pénzváltó-üzlete

ARAD, „Fehér Kereszt“ szálloda épület.

272

Sorsjegyek a következő alélárusítóknál is beszerezhetők: **Hammerschlag Lipót** Andrassy-tér; **Hegyesi Ferencz** Templom-utca, **Aradi takaré- és segélyegylet** mint szövetkezet Petőfi-utca, **Rothstein Mór** Szabadság-tér, **Husserl M.** Atzél Péter-utca.

Magyar királyi államvasutak üzletv. Arad.

13718—II. szám.

Pályázati hirdetés.

A magyar királyi államvasutak aradi üzletvezetősége nyilvános tárgyalást hirdet a nagyváradi-szegedi vonalon Algyő állomás közelében az 1664—1676. sz. szelvények között épülő Tisza-hidnál átfektetendő pályatöltés előállításához és közutak correctiójához szükséges mintegy 40.000 m.³ földmunka végrehajtására.

A tervek a szerződési és az ajánlati minta, a pályázati feltéte-

lek, valamint az általános és részletes feltétfüzetek Aradon a magy. kir. államvasutak üzletvezetőségének pályafenntartási osztályában és Hódmező-Vásárhelyen az osztálymérnökségnél a hivatalos órákban megtekinthetők, illetve három koronáért megszerezhetők.

Az ajánlatok legkésőbb 1901. évi május hó 31-én déli 12 óráig kell benyújtani, alulírott üzletvezetőség általános osztályának.

Az ajánlatokat egy koronás, az ajánlat mellékletei ivenként 30 filléres bélyeggel ellátva és lepecsételve és következő felirattal kell benyújtani:

„Ajánlat az algyői hidnál létesítendő földmunkáról.“

Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vettetni.

Az ajánlat benyújtását megelőző napon vagyis legkésőbb 1901. évi május hó 30-án déli 12 óráig 1000 azaz egyezer korona bánatpénz kell a magyar királyi államvasutak aradi üzletvezetőségének gyűjtőpénztáránál akár készpénz, akár állami letétekre alkalmas értékpapirokban letenni. — Takarékpénztári könyvek letét gyanánt el nem fogadtatnak.

A bánatpénzről szóló letétjegy az ajánlathoz nem csatolandó.

A készpénzben letett bánatpénz után kamat nem követelhető.

Az értékpapírok a legutóbb jegyzett árfolyam szerint számítatnak, de névértéken felül számításba nem vétetnek.

Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául.

Posta útján beküldött ajánlatok és bánatpénzek térti vevénnyel adandók fel.

Aradon, 1901. évi május hó 14-én.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomást nem díjazunk.)

Napernyőkben

a legújabb újdonságok és különlegességek érkeztek.

Angol vásznak a legdivatosabb színekben.

Franczia battistok, delain, pique és a legjobb mosó crettonokból a legdivatosabb minták óriási választékban érkeztek meg.

Fegyházban kötött női-, férfi- és gyermek-harisnyáinkat

különösen ajánljuk.

Rosenblüh H. és Társa

Arad, Szabadság-tér és Forray-utca sarok.

4—901.

Árlejtési hirdetmény.

Ó-Pécska községben építendő ovoda munkálatainak elvállalására az árlejtés 16630 kor. 37 fillér kikiáltási árban ezenel kiiratik.

Az árlejtés Ó-Pécska községházánál fog megtartatni 1901. évi június hó 4-ik napjának d. e. 9 órakor.

Az árlejtési feltételek Ó-Pécskán a jegyzői irodában megtekinthetők.

Kelt Ó-Pécskán, 1901. évi május 18. 731

Az ovoda-bizottság.

Bámulatos újdonság!**325 drb 1 frt 95 kr.-ért.**

Egy pompás aranyozott óra elegáns láncszal. három évi jótállás mellett, egy „Laterna Magica” 25 érdekes képpel, 1 igen finom nyakkendőtti simli brilliantkövel, 1 keleti gyöngyökből való nyakék, a legmodernebb női ékszer patent zárral, 1 finom hór pénzárca, egy nagyon elegáns szivarszipka, 1 double-arany kezelő-és ingomb-garnitúra, 1 finom zsebkés, 1 finom toilette-tükör tokban, 20 darab a levelezéshez szükséges tárgy és még 200 darab különböző apróság, mely minden háztartásnál elkerülhetetlen. Az érdekes 325 darab tárgy, melyek közül maga az óra megéri a pénzt, megkapható 1 frt 95 kr. utánvétellel az elárúsonál

S. Kohane

KRAKKAU (Galiczia.)

POSTFACH 72. 677

Ha a küldött áruk nem felelnek meg, a pénzt visszaadják.

202—1901. g. sz.

Árlejtési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke a siketnéma iskola épület kibővítésével kapcsolatos összes munkák elvállalása iránt folyó év május hó 28-án d. e. 10 órakor árlejtést tart.

Kikiáltási ár: 16316 kor. 22 fillér.

Bánatpénzül leteendő a kikiált-

ási ár 5%-a készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban.

Az árlejtésen részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal.

Az írásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli árlejtés megkezdése előtt nyújtandók be csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bánompénz mellékelve van s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árlejtési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árlejtési feltételek a gazdasági tanácsnok úrnál az árlejtést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági székének 1901. évi május hó 20-án tartott üléséből.

Kiadta:

Vannay, s. k.
aljegyző.

Glogovác község előjárói.

1083—1901.

Árverési hirdetmény.

Aradvármegye Glogovác község volt urbéres birtokok határán a vadászati jognak a törvény korlátain belül való kihasználása az 1883-ik évi XX-ik t.-cz. rendelkezéséhez képest 1902. évi január hó 1-től 1907. évi december hó 31-éig terjedő egymás után következő 6 (hat) évre nyilvános szóbeli árverésen 1901. évi június hó 17-én délelőtt 9 órakor Glogovác községházánál haszonbérbe fog adatni.

A terület összefüggő 6000 kat. hold, szántó legelő föld, szőlős gyümölcsös és káposztás kerből áll.

Kikiáltási ár évenként 164 korona.

Bánompénz gyanánt a kikiáltási ár 10%-a leteendő. Írásbeli ajánlatok a szóbeli árverés megkezdéséig elfogadtatnak.

Glogovácson, 1901. évi május hó 19-én.

Orodi Nándor, Straub Péter.
jegyző. 733 bíró.

Uj! Lakmusz-papir szalag formában! Uj!

A szőlőpermetezéshez használt rézgálicz keverék megvizsgálására a legczélszerűbb

a szalag alakú Lakmusz-papir.

Előnye, hogy tetszés szerinti mennyiségű használható el belőle, annélkül, hogy a dobozt ki kellene nyitni. A zárt doboz megóvja az amugy is nagyon érzékeny lakmusz-papirt a levegő behatásától, nem lesz foltos, színét nem veszti és érzékenységét mindvégig megtartja.

A lakmusz-papir ez idő szerint a legczélszerűbb csomagolási módja.

Egy doboz ára 35 fillér.

Kapható:

734

ROZSNYAY MÁTYÁS

gyógyszertára és vegyészeti laboratóriumában.

Arad, Szabadság-tér.

Szőlőbirtokosok figyelmébe.

Aradi nyomda részvénytársaság könyvnyomdája.

Nagy raktár háztartási jégszekrényekben.

Hat kiállításon első díjjal kitüntetve.

Páris, 1883. állami ösztöndíjjal kitüntetve.

KOHN JÓZSEF

épület- és műbádogos, csatornázás és vízvezeték házi berendező Aradon.

Üzlet: Andrassy-tér 13. sz. (Minorita-épület.)

Telefon sz. 333.

Műhely: Batthyányi-utca 32. sz. (Saját ház.)

Telefon sz. 321.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű háztartási jégszekrényekben vendéglősök, hentesek és mészárosok részére; legújabb és legjobb szerkezetűek, melyek kevés jégszükséglettel kitűnően hűtenek. Fürdőkádak, zuhanykészülékek, angol closetek, fürdőszoba berendezések. Mindennemű konyhaberendezési cikkek nagy raktára. Asztali és függőlámpák, kocsilámpák, diszes madárkalitkák és fényezett edények, fagyalt-gép, mandula-örölő, kávéfőzők stb. — Elvállal mindennemű ornament- és épület-bádogos munkákat, fedéseket, diszes mansard- és tetőablakokat, csatornákat rajz szerint, pontos kivitelben, jutányos áron. 261

Nagy raktár háztartási jégszekrényekben.**Globus tisztító kvonát****legjobb fém-tisztító szer**

10, 16 és 30 filléres dobozokban minden hirdetésünk útján felismerhető üzletben.

Minden kísérlet állandó használatot biztosít.

Feltaláló és egyedüli gyáros:

FRITZ SCHULZ jun. Actiengesellschaft. Leipzig és Eger.

WALLA JÓZSEF**Mozaik****cement-áru gyára**

BUDAPEST,

Rottenbiller-utca 13.

Granit-terazzo,
Betonirozások,
Medenczék,
Csatornázások,
Szökőkutak,
Jászolok,
Fayence falburkolati
lapok,
Aszfalt-tető és elszigetelő
lemezek,

Keromit-lap,
Mozaik-lap à la Mett-
lach,
Márvány Mozaik-lap,
Cement-lap,
Menyezet-nádszövet,
Tűzálló téglá,
Portland Cement,
Roman Cement,
Terracotta-áruk.

